

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

תוכן עניינים

- א. גזירה שמא יתננה לו בפני ישראל אחר ... משום דקא גניב ליה לדעתיה1
- ב. אסור לגנוב דעת הבריות ואפילו דעתו של עובד כוכבים ... תרנגולת
טרפה הואי ויהבה ניהליה במר דשחוטה2
- ג. אל יסרהב אדם לחבירו לסעוד אצלו ויודע בו שאינו סועד ולא ירבה
לו בתקרובת ויודע בו שאינו מקבל ולא יפתח לו חביות המכורות לחנוני אא"כ
הודיעו 4
- ד. ולא יאמר לו סוך שמן מפך ריקן ואם בשביל כבודו מותר ... לא ילך
אדם לבית האבל ובידו לגין המתקשקש ולא ימלאנו מים מפני שמתעוהו5
- ה. לא ימכור אדם לחבירו סנדל של מתה בכלל של חיה שחוטה מפני ב'
דברים א' מפני שמתעוהו וא' מפני הסכנה ולא ישגר אדם לחבירו חבית של יין ושמן
צף על פיה 6
- ו. ואין האורחין רשאים ליתן ממה שלפניהם לבנו ולבתו של בעה"ב
אא"כ נטלו רשות מבעה"ב7
- ז. אין מוכרין נבילות וטרפות ... ואחד שמא יחזור וימכרנה לישראל7
- ח. אינהו הוא דקמטעו נפשיהו כי הא ... פגעו אהדדי הוא סבר לאפיה
הוא דקאתו ... והא קא מטעינן ליה איהו הוא דקא מטעי נפשיה8

דף צד.

א. גזירה שמא יתננה לו בפני ישראל אחר ... משום דקא גניב ליה לדעתיה

כבר התבאר במסכת פסחים דף כב. ולעיל דף צג: ששולח אדם או נותן
מתנה לנוכרי ירך של בהמה וגיד הנשה בתוכה, ואפילו חתוכה כדרך
שישראל חותכים. שעבשיו אין לוקחין בשר מעובד כוכבים מחמת חשש

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kB8u>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

טריפות, וא"כ אין לחוש שיקח ישראל הימנו בחזקת שהוא כשר¹. ועל אף שיש שחששו לאסור גיד הנשה בהנאה כמבואר להלן, מותר כיון שאין הגוי מחזיק לו טובה משום הגיד שבתוכו, כיון שאין בגיד טעם כלהלן² לדעות האוסרות גיד בהנאה יש ליזהר מלשלוח ירך שלימה לנכרי³ כיון שבירך שלמה מתכבד הגוי יותר ואם יחסר הגיד אינו מתכבד כל כך⁴.
ואם נותנה לו בפני ישראל ואומר לו שהיא כשרה, וא"כ הרואה סבור שודאי אמת הוא, שאסור לגנוב דעת הנכרי, ולפיכך לא יתננה לו כשהיא חתוכה אלא אם כן ניטל גידה.
וי"א⁵ שאף אם נותנה לו בפני הישראל אף בלא אמירה אסור, שיש לחוש שמא הישראל הרואה יודע שהבהמה הזאת כשרה באמת, ורואה החיתוך של ניקור וטועה לומר שנוטל הגיד ע"כ צריך ליטול הגיד קודם הנתינה לנוכרי.

ב. אסור לגנוב דעת הבריות ואפילו דעתו של עובד כוכבים ... תרנגולת טרפה הואי ויהבה ניהליה במר דשחוטה

אסור לאדם⁶ להנהיג עצמו בדברי חלקות ופיתוי, ולא יהיה אחד בפה ואחד בלב אלא תוכו כברו והענין שבלב הוא הדבר שבפה.

¹ שו"ע ונו"כ סימן סה סעיף יא

² פר"ח שם י

³ דרכ"ת שם ס"ק פ"ג בשם הפוסקים

⁴ ובחכמ"א כלל כ"ח אות י"ד לא חילק משמע דמותר אף בכה"ג וז"ל "ואעפ"כ מותר לשלוח ירך לנכרי" וכו' וצ"ע

⁵ ט"ז שם ס"ק ה

⁶ רמב"ם הלכות דעות פרק ב הלכה ו

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

ואסור לרמות⁷ בני אדם במקח וממכר⁸, או לגנוב דעתם⁹, ואפילו דעת עכו"ם
אסור לגנוב¹⁰, ולא ימכור לו בשר נבילה או טריפה בחזקת שחוטא
וכשרה¹¹.

אין לגנוב דעת הבריות אפילו בדברים, ואפילו מלה אחת של שפת חלקות
או גניבת דעת אסור¹².

אולם אם¹³ יודע המוכר בלקוח זה שדרכו לעמוד על המקח עד שמוזיל לו. מותר לו
להעלות מתחלה המחיר¹⁴ ולאחר המיקוח יתן לו כפי שוויו, ואין בזה משום גניבת דעת
או מרמה.

⁷ שו"ע ונו"כ חו"מ רכח ו

⁸ וכל מה שהוזכר בפוסקים איסור גניבת דעת היינו כשאין שם גניבת ממון, וכ"ש כשיש בזה גם גניבת ממון,
⁹ וכבר דנו הפוסקים אם איסור גניבת דעת הוא מדאורייתא או מדרבנן, ועי' בקובץ על הרמב"ם, ולדעת
הפוסקים שהוא מה"ת, מפני שהוא בכלל לא תגנובו, ומצינו לשון גניבה בדעת כמ"ש ותגנובו את לבבי, וכן
ויגנובו אבשלום לב אנשי ישראל, והמאירי בפתיחה לחיבור בית הבחירה כתב שגנוב דעת כגנוב ממון,
וביראים סימן קכה כתב שתולדה הגזילה הערמה, ובספר יוסף אומץ כתב בשם ראשית חכמה שהגנוב דעת
הבריות כגנוב דעת עליון.

¹⁰ המ"ז ביו"ד סימן קכ ס"ק יא האריך בדין משתמש במשכון של עכו"ם אם יש בזה משום גניבת דעת, וכתב
שאין איסור בעכו"ם אלא כשמוציא שקר מפיו כדי להטעותו או לקבל ממנו החזקת טובה, או שמוותר ממון
בשביל שקר זה, וזה הוי כמו גניבה מכיסו שאסור בעכו"ם כמו בישראל, ועי' מ"ש בפרק א הערה ג בדין שואל
שלא מדעת בעכו"ם. וביו"ד סימן רנד סק"א כתב המ"ז במ"ש בשו"ע שם בדין שר שנתן מעות לחלק לעניי
ישראל, שיש לחלקם לעניי עכו"ם בסתר, והקשה המ"ז הרי יש בזה משום גניבת דעת, ותירץ דלא שייך גניבת
דעת אלא כשהנותן נתכוין לתת לישראל ולא לעכו"ם, משא"כ התם שאינו גנוב דעתו אלא במה שאינו נותן
לישראל, וגניבת דעת בשב ואל תעשה אין איסור. ולכאורה לדבריו אף בישראל אין איסור גניבת דעת בשב
ואל תעשה.

¹¹ דעת הרא"ש שדוקא במכר אסור אבל במתנה מותר, עי' רמ"א יו"ד סימן קיז סעיף ד ובמ"ז שם. ועי' דרכ"ת
שם ס"ק ג בדין מוכר נבילה בחזקת טריפה. ועי' תרומת הכרי שהאריך בהלכה זו דגניבת דעת עכו"ם,
ובביאור שיטות הפוסקים, וכן אם איירי באומר לו שהיא שחוטא או שמסתמא חושב כן. והרמב"ם כתב כאן
מ"ש בשו"ע סעיף ח שלא ימכור לו עור בהמה מתה בחזקת שהיא שחוטא, ומסידור דברי השו"ע משמע שאינו
אלא גניבת דעת בדברים, מדלא הזכיר הלכה זו בדין גניבת דעת כמו"מ, ואפשר שיש בזה אף אונאת ממון,
והב"ח פירש שנוטל ממנו דמי מתה.

¹² ובספר מדבר שקר תרחק פרק ג דן אם צריך לבקש מחילה בגניבת דעת, ונראה שאם יש צד הפסד או צער
ודאי שצריך לבקש מחילה (עי' הערה יב), אלא שיש אופנים שאין הנפגע יודע כלל שגנבו דעתו (ומשמע
מדברי הפוסקים שגם באופן זה יש איסור), אפשר שמוטב שלא יפייסנו, שמא יבא עתה לכלל צער.

¹³ פתחי חושן חלק ה פרק טו הערה כב

¹⁴ כתב בכנה"ג סימן שנט בסוכן ששולח סחורה למכור, ונודע לו שזה מוכר בפחות משויה, וכותב לו מחיר
גבוה, ובפנקסו כותב המחיר הנכון, שדעת מהר"ש הלוי שאין בזה איסור, והר"א חסון סובר שאע"פ שאינו
עובר בלאו, איסורא מיהא איכא, עיי' שם.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

המזייף תעודה מקצועית ועל סמך זה מקבל משכורת גבוהה יותר, ה"ז גם גניבת ממון¹⁵.

מוסד העושה הגרלה לטובת המוסד אסור להכניס להגרלה מספרים שלא נמכרו שעי"כ יקטן סיכוי הקונים לזכות, אם לא במקום שהמנהג הוא שגם המספרים שלא נמכרו נכנסים בהגרלה ובעל החפץ זוכה בהם¹⁶.

מותר לגנוב דעת חבירו לצורך מצוה¹⁷.

לפיכך מגביות שמכריזים שפלוני תורם סכום גדול כדי שגם אחרים יתרמו, ולמעשה אינו תורם כפי שאמר, למרות שיש בזה גניבת דעת, בדבר מצוה מותר¹⁸.

אך גבאי צדקה אסור לשנות ולומר לתורמים שאוסף למטרה אחרת מזו שלשמה אוסף באמת, משום שלמטרה זו נותנים יותר¹⁹,

ג. אל יסרהב אדם לחבירו לסעוד אצלו ויודע בו שאינו סועד ולא ירבה לו בתקרובת ויודע בו שאינו מקבל ולא יפתח לו חביות המכורות לחנוני אא"כ הודיעו

¹⁵ שו"ת אגרות משה חו"מ ח"ב

¹⁶ ואפשר שיש בזה צד גניבה, ואף על פי שהקונה אינו יודע כמה נמכרו, ודאי שע"ד מכירה נכנס אבל לא ע"ד שיוסיפו סתם, וכ"ש להוסיף בלי גבול, ועכ"פ גניבת דעת ודאי יש בזה. פתחי חושן שם

¹⁷ שו"ת שמן ראש או"ח סימן סד (הועתק בספר תתן אמת ליעקב ח"ב), וכן משמע בפלא יועץ ערך גניבה שמותר לגנוב דעת כדי להציל עשוק מיד עושקו, או לאפרושי מאיסורא, וכן משמע מדברי הפוסקים שהתירו לפעמים לשקר באופן המשתמע לשתי פנים. אף על פי שיש בזה משום גניבת דעת, ומשמע שבמקום צורך מוטב לגנוב דעת מאשר לשקר ממש, וכן משמע מדברי בעל מנחת אלעזר בדברי תורה (מובא בספר הנ"ל פרק ו אות נה), ומדברי אורח מישרים סימן כג (מובא שם אות ע), וכ"ש כשהותר לשקר ממש שמותר לגנוב דעת, ובכנה"ג כתב בשם דמשק אליעזר על חולין שמותר לגנוב דעתו של מי ששונא אותו כדי לפייסו ולהסיר שנאתו. בשו"ת ברכה יו"ד סימן קמח משמע שלצורך פרנסה או משום איבה מותר לגנוב דעת בדברים, וביסודי ישורון מערכת ספר תורה כתב בשם שו"ת מחזה אברהם סימן יד שמותר למסור ס"ת פסול לעכו"ם והוא חושב שהוא כשר, ואף לדעת הפוסקים דגניבת דעת הוא דאורייתא, מ"מ כבוד התורה שהוא דאורייתא דוחה ל"ת דגניבת דעת, ושם הביא בשם ברכי יוסף ביו"ד סימן רפא שמותר למכור ס"ת פסול לבני מקרא.

¹⁸ פתחי חושן שם

¹⁹ ועי' ספר צדקה ומשפט פרק ז הערה ה ושו"ת שבט הלוי ח"ב סימן קיט שדן בזה משום שנוי מצדקה לצדקה, וגם משום איסור גניבת דעת, ועיין פתחי חושן שם שאף על פי שלכאורה יש בזה גם חשש גניבת ממון, שאילו ידע הנותן המטרה האמיתית היה נותן פחות, נראה דכיון דסו"ס נותן לצדקה והכסף הולך לצדקה, אין בזה גניבת ממון, אבל בודאי לכתחלה אסור לעשות כן, ואף שיתבאר להלן שמותר לגנוב דעת לצורך מצוה, נראה דהיינו כשאינו אלא בדברים, אבל בנ"ד יש צד דררא דממונא.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

לא יעשה כלפי²⁰ חבריו דבר שמראה לו כאילו עושה בשבילו טובה או כבוד, ובאמת אינו עושה, והוא ניבת דעת בדברים, שמחזיק לו חבריו טובה בחנם. וכמו שיתבארו כמה דוגמאות.

לא יפציר בחבריו הרבה שלא כנהוג שיסעוד עמו והוא יודע שלא יסעוד, ואילו היה יודע שיסעוד לא היה מפציר בו²¹. וכן לו ירבה לו במתנות והוא יודע שאינו קבל אבל לבקש פעם ושתים²² בא ואכול עמי אף על פי שאין דעתו שיאכל עמו, או חתת לו מתנות פעם או שתיים, אף על פי שיודע שלא יקבל, מותר²³.

לא יפתח²⁴ חבית יין המיועדת כבר לחנוני, וחבריו סובר שפותחה בשבילו, שגם בזה יחזיק לו טובה בחנם, אלא צריך להודיעו שאינו פותחה בשבילו. ואפילו אם אינו פותחו בפניו, שכבר פתחם לחנוני, אלא שבעה"ב מראה נפשו לפני האורח כאילו פתחם בשבילו, זה ג"כ אסור²⁵. אולם אם הוא חביב עליו שהיה פותח בשבילו מותר.

ד. ולא יאמר לו סוד שמן מפך ריקן ואם בשביל כבודו מותר ... לא ילך אדם לבית האבל ובידו לגין המתקשקש ולא ימלאנו מים מפני שמתעוהו

²⁰ שו"ע ונו"כ שם

²¹ שו"ע הרב שם אבל בדברי חמודות כתב שלדעת הרמב"ם והטור אף בכה"ג אסור, דסוף סוף אינו עושה לו עתה טובה, ועי' שו"ת שמע אברהם סימן לא (הועתק בספר תתן אמת ליעקב ח"ב) וסיים, אבל אם הוא חביב עליו בענין שהיה מרבה או מפציר בו אפילו היה סועד, אף על פי שיודע שעכשיו לא יסעוד ולא יקבל, מותר להפציר בו שיסעוד ולהרבות לו תקרובת, שאין זה נגיבת דעת, כיון שהוא חביב עליו באמת, ואין מונע מצדו אלא מצד חבריו שאינו רוצה, נמצא שאם יחזיק לו טובה אינה בחנם, ע"כ. אבל בדברי חמודות כתב שלדעת הרמב"ם והטור אף בכה"ג אסור, דסוף סוף אינו עושה לו עתה טובה, ועי' שו"ת שמע אברהם סימן לא (הועתק בספר תתן אמת ליעקב ח"ב).

²² סמ"ע ושו"ע הרב,

²³ שאדרבה אם לא יאמר לו יתבזה בפני הרואים שאינו מכבדו ויאמרו שמפני שפלותו של זה אינו מזמינו.

²⁴ שו"ע ונו"כ שם

²⁵ סמ"ע שם לא אמרינן איהו דאטעיה אנפשיה, אבל מדברי רש"י הביא הסמ"ע דאיירי שמכרם לחנוני ועדיין סגורים, ועתה פותחם לפני האורח, וכן פירש בשו"ע הרב דברי הטור, והרמב"ם הוסיף כדי לפתותו שבשביל כבודו פתח, ודייקן כמה אחרונים בדבריו שעושה מעשה או בדיבור, אבל בסתם, באמת אמרינן איהו דאטעיה אנפשיה.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

לא יאמר²⁶ לו סוך שמן מפך זה והוא ריקן, ואינו אומר כן אלא מפני שיודע שאינו רוצה עתה לסוך, ואם היה בו שמן, אף על פי שיודע שלא יסוך מותר מפני הכבוד²⁷.

ולא ילך לבית האבל ובידו כלי ריקן, והאבל סובר שהוא מלא יין²⁸.

בכל אלה²⁹ אם עושה כן כדי לכבד חבירו בפני הבריות מותר, וכן אם חברו שונא לו, ועושה כן כדי להרבות שלום, מותר³⁰.

ה. לא ימכור אדם לחבירו סנדל של מתה בכלל של חיה שחוטה מפני ב' דברים א' מפני שמתעהו וא' מפני הסכנה ולא ישגר אדם לחבירו חבית של יין ושמן צף על פיה

לא ימכור לו³¹ עור של בהמה מתה מאליה בחזקת שהיא שחוטה, שאין עור המתה חזקה כשחוטה³².

לא ישלח לחבירו חבית של יין ושמן צף על פיו³³.

²⁶ שו"ע ונו"כ שם ז

²⁷ סמ"ע שם עפ"י דבריו לעיל שפעם או שתים מותר מפני כבודו, ומדייק כן בלשון השו"ע שכתב שהוא ריקן, אבל בשו"ע הרב פירש דמ"ש והוא ריקן בא לומר שאע"פ שאילו היה רוצה לסוך היה נותן לו (ובאופן זה גבי לסעוד מותר, כמ"ש לעיל), מ"מ עכשיו אינו מבקש באמת להנהותו, כי הפך ריקן, והמניעה היא גם מצדו, וא"כ מחזיק לו טובה בחנם, ועי' בקו"א שם, ועי' ספר סם חיים המובא בספר תתן אמת ליעקב ח"ב סימן ו. ²⁸ ופירש בשו"ע הרב גם בזה שיודע שהאבל א"צ ליין, שכבר הביאו לו מנחמים קודמים (ומפרש דאיירי בסעודת הבראה, ובדרישה כתב להדיא דלא איירי בסעודת הבראה, וצ"ע).

²⁹ שו"ע ונו"כ שם ז

³⁰ בכנה"ג בשם דמשק אליעזר

³¹ שו"ע ונו"כ שם ח

³² . בסור [סעיף ז'] כתב, מנעל של בהמה מתה, ובגמרא [חולין צ"ד ע"א] יהיב שני טעמים, חדא, דשל מתה אינה חזקה כל כך, והשני, מפני הסכנה, דשמא נחש נשכה ומתה והארס נבלע בעורה. סמע שם ופשוט נפקא מינה בידע המוכר שהיא מתה שלא על ידי נחש, כגון שנהרגה וכדומה. עוד יש לומר לגירסת הטור [שם] מנעל, כגון שמכר לו מנעל שכבר שימש בו ולא הוזק. בית יעקב שם

³³ ומדכתב השו"ע הלכה זו כאן משמע שיש בזה משום גניבת דעת, אבל בגמרא אמרו משום מעשה שהיה שחשב שיש לו שמן מספיק וזימן אורחים, וכשנתברר לו הטעות חנק את עצמו, ובשו"ע הרב כתב שבזה נמצא מתבייש, ומשמע שמשום אונאת דברים הוא. ובשו"ע או"ח סימן קע סעיף יט כתב שאורחים אינם רשאים ליטול ממה שלפניהם וליתן לבנו או לעבדו של בעה"ב, וגם זה משום מעשה שהיה בגמרא שבא מחמת כן לידי פקוח נפש, ובמ"ב שם כתב הטעם מפני שבעה"ב בא לידי בושה כשאין לו די לאורחים שהזמין, וכתב

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

ו. ואין האורחין רשאים ליתן ממה שלפניהם לבנו ולבתו של בעה"ב אא"כ נטלו רשות מבעה"ב

תקנו חכמים שאין האורחים³⁴ רשאים ליטול מלפניהם, וליתן לבנו ולעבדו של בעה"ב בלי רשותו³⁵. וי"א³⁶ שאם יש הרבה על השלחן שלא יחסר עי"ז וכ"ש אם כילו לאכול ונשתייר רשאים ליתן³⁷. ואפשר שאם האורח אין רוצה כלל לאכול רשאי ליתן³⁸.

וליתן לשמש יש דעות בזה בין האחרונים³⁹ ואפילו באופן שמותר לא יתן לו מיד אלא יניחנו ואח"כ יתנו לו, וי"א שלא יתנו לו עד אחר הסעודה או אחר שכבר הניחו לכל אחד חלקו בראוי.

יש להזהר⁴⁰ שלא לבוא לסעודת שמחה בסוף הסעודה, שמא אין כבר לבעה"ב ליתן לו ונמצא מתבייש, ואם אין בדעתו לאכול אפשר שמותר, ואף על פי שבעה"ב חושב שרוצה לאכול ויצטרך, אפשר שזה בכלל מטעה את עצמו⁴¹.

ז. אין מוכרין נבילות וטרפות ... ואחד שמא יחזור וימכרנה לישראל

בביאור הלכה שם שלכן יש להזהר שלא לבוא לסעודת שמחה בסוף הסעודה, שמא אין כבר לבעה"ב ליתן לו ונמצא מתבייש, ונראה שאם אין בדעתו לאכול אפשר שמותר, ואף על פי שבעה"ב חושב שרוצה לאכול ויצטרך, אפשר שזה בכלל מטעה את עצמו, וצ"ע. ועי' רמ"א באעה"ז סימן כח סעיף יז ובאחרונים שם בדיון אורח שנוטל ממה שלפניו וקידש בו אשה, פתי חושן שם הערה לה.

³⁴ שו"ע ונו"כ או"ח קב יט

³⁵ תקנת חכמים מפני מעשה שהיה כדאיתא כאן בגמ'. מ"ב מ

³⁶ המ"א וא"ר במ"ב שם

³⁷ ובשמן רוקח (נ' דצ"ל ובמעשה רוקח) חוכך בכ"ז להחמיר.

³⁸ שעה"צ לב

³⁹ רש"ל מתיר, וכדמשמע בסעיף י"ח דעל כל פנים לאחר שיניחנו מותר ליתן לשמש, וכן כתב הפרישה. ובשיירי כנסת הגדולה אוסר אף לשמש. וההיא דסעיף י"ח מיירי כשכבר שבע האורח, או שהיה הרבה על השולחן, וכנ"ל, או דמיירי שאינו רוצה האורח לאכול כלל, ובכגון זה אפשר דלא תקנו כלל, ומתישב הענין גם אליבא דמעשה רוקח הנ"ל. מ"ב מא ושעה"צ שם

⁴⁰ בה"ל שם ד"ה אורחים מספר תוספות ירושלים מירושלמי ברכות [פ"ו ה"ו]

⁴¹ פתחי חושן שם לה

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

כבר התבאר לעיל דף נג: שאסור למכור⁴² דרוסה או ספק דרוסה לגוי כשהיא חיה, דשמא יחזור הגוי ומכרנה לישראל והוא לא ידע, אלא ימיתנה וימכרנה לגוי.

ודוקא ספק טריפה או אפילו ודאי דרוסה ואין מקום הדריסה ניכר מבחוץ, יש לחוש שמא ימכרנה לישראל והישראל לא ידע, אבל ודאי טריפה מותר למכור לגוי ועודה חיה, דהא ודאי לא יקנה אותה שום ישראל שהרי יראה שהיא טריפה.

ובספק טריפה נמי יש אומרים דוקא דרוסת ארי והזאב אסור למכרה, אבל דרוסת שאר חיות מותר למכרה, כיון שיש קצת מן הפוסקים דשאר חיות אין להם דריסה הוה ליה ספק ספיקא, ספק שמא לא ימכרנה לישראל, ואם תמצא לומר ימכרנה שמא הלכתא כאותן הפוסקים המכשירין.

ואין להקל בזה אלא בדרוסה כיון דבלא"ה יש בדרוסה כמה צדדים להתיר, אבל בטריפות אחר בפלוגתא דרבוותא היכא דאין צדדים בלא"ה להתיר, אין להתיר למכרה לעכו"ם⁴³.

דף צד:

ח. אינהו הוא דקמטעו נפשייהו כי הא ... פגעו אהדדי הוא סבר לאפיה הוא דקאתו ... והא קא מטעינן ליה איהו הוא דקא מטעי נפשיה

כל מה שהתבאר לעיל שאסור להטעות חבירו דוקא כשיש⁴⁴ מקום לחבירו למטעות שעושה בשבילו⁴⁵, אבל בדבר שהיה לו לחשוב שאינו עושה בשבילו, והוא מטעה עצמו שזה עושה בשבילו, כגון שפגע חבירו בדרך וסבור שיצא לקראתו לכבודו, אין צריך להודיעו, שהוא מטעה עצמו ואין בזה גניבת דעת.

⁴² שו"ע ונו"כ שם כא

⁴³ ש"ך ופר"ח.

⁴⁴ שו"ע ונו"כ חו"מ רכח ו

⁴⁵ שמן הסתם אין לו להעלות על דעתו שכבר מכר החבית לחנוני,

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748
להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה
<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

